7 A 121/2001-26

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci žalobkyně P. P., zast. Mgr. Ing. Ladislavou Jindřichovou, advokátkou se sídlem Kpt. Jaroše 110, 336 01 Klatovy, proti žalovanému Ministerstvu zemědělství, Těšnov 17, 117 05 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2001 č. j. 19 414/01-5010 Ži,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně uplatnila u Vrchního soudu v Praze dne 19. 10. 2001 žalobu, kterou se domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Ústředního pozemkového úřadu ze dne 17. 9. 2001 č. j. 19 414/01-5010 Ži a vrácení věci tomuto orgánu k dalšímu řízení a dále, aby předseda senátu odložil vykonatelnost pravomocného rozhodnutí Okresního úřadu v Chebu – Okresního pozemkového úřadu – č. j. PÚ/574/01-202 ze dne 7. 3. 2001, ve smyslu § 250c o. s. ř. Protože věc nebyla vyřízena Vrchním soudem v Praze do dne 31. 12. 2002, podle ustanovení § 132 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, věc převzal k dokončení Nejvyšší správní soud. Ten se nejprve zabýval otázkou, zda může se věcí zabývat meritorně a ji rozhodnout. V tom došel k závěru, že v daném případě je namístě postup podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s., podle něhož soud návrh odmítne, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V daném případě má soud za to, že věc rozhodování Okresního úřadu v Chebu – Okresního pozemkového úřadu o pozemkové úpravě podle zák. č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech (§ 9 odst. 4 zák.) spadá pod ty případy, kdy správní orgán v mezích své zákonné pravomoci rozhoduje v soukromoprávní věci. Pozemkové úpravy ve své většině nepředstavují vyvlastnění vlastnického práva v pravém slova smyslu, protože v podstatě jsou hromadnou dobrovolnou směnou vlastnických práv dotčených vlastníků. Ochrana těchto vlastníků, kteří s prováděnými úpravami nesouhlasí, je tu dána a je zajištěna ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, a to cestou pořadu práva, totiž podáním žaloby v občanském soudním řízení podle části páté občanského soudního řádu ve znění zákona č. 151/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního. Podle § 9 zák. č. 284/1991 Sb. okresní pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkové úpravy, pokud s ní souhlasí vlastníci aspoň dvou třetin výměry půdy dotčené pozemkovou úpravou. Ve svých důsledcích samotný postup správního orgánu s sebou přináší nikoli převládající autoritativní zásah orgánů veřejné moci vrchnostenským způsobem, nýbrž předpokládá se role arbitra, který za přesně vymezených podmínek může vydat rozhodnutí o schválení návrhu pozemkové úpravy, totiž pokud s ní souhlasí vlastníci

alespoň dvou třetin výměry půdy dotčené pozemkovou úpravou. Konečně tento postup lze připodobnit typicky občanskoprávnímu soukromoprávnímu vztahu týkajícího se způsobu řešení vzájemných vztahů v rámci podílového spoluvlastnictví (§ 139 obč. zák.). Ani v případě pozemkových úprav není důvod uvažovat v odlišných kategoriích, protože opět jde pouze o způsob řešení sporů vzniklých v rámci určitého vlastnického vztahu mezi více vlastníky, o čemž je nadán rozhodovat nikoli soud v prvním stupni, nýbrž správní orgán. Zákonodárce umožňuje soudní kontrolu postupu správního orgánu, a to cestou podání žaloby ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení, jimž je tento návrh odmítán Nejvyšším správním soudem. Přitom žaloba má být podána krajskému soudu, jehož místní příslušnost je dána ustanovením § 7 odst. 2 s. ř. s., totiž místně příslušným je soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práva toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

Ze všech těchto důvodů pak nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než aby návrh odmítl ve smyslu § 46 odst. 2 s. ř. s. a poučil žalobce o možnosti podat žalobu u věcně příslušného soudu, jak shora učinil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 à contr. s. ř. s.).

V Brně dne 18. 2. 2003

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu